इरावती कर्णिक, मनस्विनी लता रविंद्र, परेश मोकाशी, धर्मकिर्ती सुमंत, प्रदीप वैद्य, गिरीश जोशी, अभिराम भडकमकर, अतुल पेठे, मोहित टाकळकर, सचिन कुंडलकर, निपुण धर्माधिकारी, अतुल कुलकर्णी, चिन्मय मांडलेकर, आलोक राजवाडे, पर्ण पेठे, राधिका आपटे तसेच गावागावतले अनेक गुणी युवा कलाकार....

अर्थात प्रायोगिक/समांतर रंगभूमीला अनेक अडचणी भेडसावत आहेत. नाट्यगृह नाही, पुरेसा पैसा नाही. नाटकाकरिता वेळ देता येत नाही. प्रॅक्टीससाठी हॉल उपलब्ध नाही. निधी अभावी दोन किंवा तीनच प्रयोग करावे लागतात. बाहेरगावी प्रयोग करता येत नाहीत. तरूण वयातच करियर करणे गरजेचे असल्यामुळे नाटक का शिक्षण का नोकरी का व्यवसाय असे अनंत प्रश्न युवापिढीसमोर उभे असतात. इच्छा असूनही पूर्ण वेळ नाटक करता येत नाही.

उपाय –

१. प्रायोगिक/समांतर नाटकांचे महोत्सव भरवणे.
२. धनिक वर्गाने चळवळीला आर्थिक मदत करणे.
३. तीनशे ते चारशे आसन क्षमतेची थिएटर्स उपलब्ध करून देणे.
४. राष्ट्रीय स्तरावर मराठी नाटके घेण्याकरिता निवड समितीचे निकष अभ्यासणे.
५. प्रायोगिक/समांतर नाटकाचे गावोगावी दौरे करण्याकरिता अर्थसहाय्य करणे.

लोककला रंगभूमी

लोककला रंगभूमी ही भारताची/महाराष्ट्राची वेगळी ओळख, शान आहे. तिला आपण आद्य रंगभूमी म्हणू शकू.

लोककला म्हणजे लोकांकडून विकसित झालेली, लोकांनीच निर्माण केलेली, लोकांसाठीची कला !

राष्ट्रसेवा दलातर्फे लोककलेचा खऱ्या अर्थाने जागर केला गेला. निळू फुले, राम नगरकर, लीलाधर हेगडे, अण्णाभाऊ साठे, अमर शेख, वसंत बापट ही त्यातली काही बिनीची नावे.